

Romanță

George Coșbuc

Negura nopții doarme pe mal,
Ca răzbunarea unor blestemuri,
Reci sunt de crivăț negrele vremuri,
Te voi cuprinde ca să nu tremuri,
Dragă, și-al feții rumen oval
Culcă-l la pieptu-mi, stând visătoare.
Ochii tăi negri îmi vor fi soare,
Și prin săruturi, iubita mea,
Te-oi face caldă de-ți va părea
Orișice crivăț vânt de răcoare.

Vino cu mine! Tânăr sunt eu,
Tu ești frumoasă, floare de nalbă!
Noaptea voi face-o să-ți fie albă,
Din stele roșii face îți-voi salbă,
Brâu îți voi face din curcubeu
Să te cunoască îngerii soră!
De te vor prinde zilele-n horă,
Cea mai frumoasă zână vei fi
Și-a lor crăiasă îți va găti
Rochii de purpur din Auroră.

Soarele-n Osturi are palat,
Cât de idilic stă-n orizonuri!
În tot tabloul el are tonuri,
Numai credința află-n el tronuri,
Numai amorul e-ncoronat.
Acolo nimeni nu cântă solo,
La toate ține duet Apollo
O, și-aici lumea cât e de rea!
Acolo-n Osturi, iubita mea,
Vino să mergem și noi acolo!